

KLAGANDE

Migrationsverket

MOTPART

Socialnämnden i Ronneby kommun

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten i Växjö:s dom den 16 mars 2017 i mål nr 596-16, se bilaga A

SAKEN

Statlig ersättning enligt förordningen (2002:1118) om statlig ersättning för asylsökande m.fl. (asylersättningsförordningen)

KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Kammarrätten bifaller överklagandet och beslutar, med upphävande av förvaltningsrättens dom, att fastställa Migrationsverkets beslut den 29 januari 2016 att avslå Ronneby kommuns ansökan om statlig ersättning.

YRKANDEN M.M.

Migrationsverket yrkar att förvaltningsrättens dom ska upphävas och att Migrationsverkets beslut den 29 januari 2016 ska fastställas.

Ronneby kommun (kommunen) anser att överklagandet ska avslås.

VAD PARTERNA ANFÖRT

Migrationsverket

Migrationsverkets uppgift är att pröva frågor enligt lagen (1994:137) om mottagande av asylsökande m.fl. (LMA), vilket verket har gjort i det aktuella ärendet. Det asylsökande barnet har erhållit dels dagersättning, dels särskilt bidrag för den i ärendet aktuella ersättningsperioden. Under perioden som överklagan avser har barnet varit asylsökande och omfattas av LMA. Barnet har varit placerat i ett familjehem med stöd av socialtjänstlagen (2001:453) och kommunen har återsökt kostnader för arvode, omkostnadsersättning och kostnader för möbler, släphyra, kläder, glasögon, telefon, cykel och hjälm. Kommunen har beviljats ersättning för arvode och omkostnadsersättning, men ansökan om ersättning för kostnader för möbler, släphyra, kläder, glasögon, telefon, cykel och hjälm, har avslagits med anledning av att den som omfattas av LMA inte har rätt till bistånd enligt 4 kap. 1 § socialtjänstlagen (SoL). I bifogat beslutsunderlag till ansökan framgår att de beviljade specifika kostnaderna avser det aktuella barnet och inte, så som kommunen hävdar, omkostnader för familjehemmet. Till stöd för sin talan har kommunen åberopat ett antal domar från Högsta förvaltningsdomstolen (mål nr 3303–3304-12 och 3308–3309-12). Dessa domar avser ersättning för kostnader för familjehemsplacerade ensamkommande barn med uppehållstillstånd som kommunplacerats och folkbokförts och som således inte längre omfattas av LMA. Domarna kan inte anses tillämpliga i detta ärende som gäller ett asylsökande

ensamkommande barn. Ensamkommande barn med uppehållstillstånd skiljer sig från asylsökande ensamkommande barn i det avseendet att asylsökande ensamkommande barn omfattas av LMA. Asylsökande ensamkommande barn som omfattas av LMA har inte rätt till bistånd enligt 4 kap. 1 § SoL och förmåner av motsvarande karaktär. Utbetalning av bistånd enligt 4 kap. 1 § SoL till en asylsökande som omfattas av LMA är felaktigt utbetalt bistånd och strider mot LMA. Det är korrekt att ersättning för omkostnader som beviljas familjehemmet, genom civilrättsligt avtal, i form av schablon för att täcka familjehemmets merkostnader är att anse som en del av kostnaderna för vård i annat hem än barnets eget. Denna omkostnadsersättning beviljas familjehem oberoende av vilket barn som vid en given tidpunkt har placerats i det aktuella familjehemmet. Statlig ersättning för omkostnadsersättning till familjehemmet har beviljats. Av dom från Kammarätten i Göteborg (mål nr 8469–8471-11) framgår att kostnader för kläder inte innefattas i kostnaden för barnets vård. Kammarätten framhöll även att då det dessutom är Migrationsverkets uppgift att pröva frågor enligt LMA saknades rätt till ersättning av Migrationsverket för det bistånd som beviljats. Den som omfattas av LMA har inte rätt till bistånd enligt SoL för förmåner av motsvarande karaktär. Till den del kostnaderna är av LMA avsedda att täckas genom ersättning enligt LMA kan en kommun normalt inte göra anspråk på ersättning för samma kostnader med stöd av 7 § asylersättningsförordningen, jfr Kammarätten i Sundsvalls dom i mål nr 2439-05.

Kommunen

Samtliga kostnader som betalats till ett familjehem för vården av ett placerat barn är att betrakta som kostnader för vård i ett annat hem. HFD har i flera domar slagit fast att i det ansvar som en kommun har för att den som tas emot i ett familjehem får en god vård, ligger ett ansvar för att täcka samtliga kostnader som är förbundna med vården. Detta innebär att de omkostnadsersättningar som lämnas till ett familjehem utgör kostnader för

vården i familjehemmet. Förhållandet att en kommun vid sin tillämpning av SoL lämnar familjehem ersättning som går utöver rekommendationerna hindrar inte att ersättningen är en kostnad för vård i annat hem än barnets eget som ges med stöd av denna lag. Under förutsättning att samma principer för ersättning tillämpas som gäller för andra av kommunen familjehemsplacerade barn, utgör således även en sådan ersättning en kostnad som ska ersättas. Socialnämnden har i det här fallet löpande betalat ut omkostnadsersättning för möbler, kläder m.m. till familjehemmet. Detta är ersättning till familjehemmet för omkostnader, inte ekonomiskt bistånd till barnet. Samma principer för ersättning till familjehemmet som för andra barn placerade av kommunen har tillämpats. Migrationsverket har godkänt kostnader i form av schabloniserad omkostnadsersättning för mat, kläder, hemutrustning osv. men har avslagit specificerade enstaka utbetalningar avseende kläder, möbler m.m. Det kan inte vara formen för utbetalning av omkostnadsersättning; schablon eller enstaka specificerad utbetalning, som avgör om kommunen är berättigad till ersättning. Bistånd i form av familjehemsplacering är inte en förmån av motsvarande karaktär som asylbidrag enligt LMA.

SKÄLEN FÖR KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Av punkterna 1–3 i övergångsbestämmelserna till förordningen (2017:193) om statlig ersättning för asylsökande m.fl. framgår att genom förordningen upphävs förordningen (2002:1118) om statlig ersättning för asylsökande m.fl. Den upphävda förordningen gäller dock fortfarande i fråga om kostnader som uppkommit före den 1 juli 2017. De aktuella kostnaderna har uppkommit före den 1 juli 2017 varför förordningen (2002:1118) om statlig ersättning för asylsökande m.fl. (härefter asylersättningsförordningen) ska tillämpas.

Frågan i målet är om kostnader för möbler, släphyra, kläder, glasögon, telefon, cykel och hjälm utgör sådana kostnader som kan återsökas av kommunen enligt 7 § asylersättningsförordningen.

Kammarrätten finner inte anledning att ifrågasätta att det aktuella barnet omfattas av personkretsen i 1 § LMA. Det innebär, enligt paragrafens andra stycke, att barnet inte har rätt till bistånd enligt 4 kap. 1 § SoL. Barnets behov tillgodoses istället av Migrationsverket genom bistånd enligt LMA i form av dagersättning och särskilt bidrag.

Av 7 § förordning (1994:361) om mottagande av asylsökande m.fl. framgår att särskilt bidrag lämnas för kostnader som uppstår på grund av särskilda behov. Det särskilda bidraget får avse kostnader som är nödvändiga för en dräglig livsföring, t.ex. kostnader för vinterkläder, glasögon, kosttillskott, handikapputrustning och spädbarnsutrustning.

I Sveriges Kommuner och Landstings cirkulär nr 08:81 behandlas bl.a. vilka ersättningar ett familjehem kan få för sitt uppdrag. Av cirkuläret framgår att omkostnadsersättningen är till för att täcka de merkostnader som familjehemmet får när det tar emot barnet i sin familj. Ersättningen utgörs dels av en åldersfördelad schablon, som kallas grundkostnad, dels av tilläggskostnader som beräknas individuellt efter det placerade barnets speciella behov. I grundkostnaden ingår kostnader för barnets livsuppehälle och del i de gemensamma hushållsutgifterna. Exempel på sådana utgifter är livsmedel, kläder, skor, personlig hygien, fickpengar, lek och fritid, förbrukningsvaror, möbler, husgeråd, textilier, TV, telefon och normalt slitage. Barnets individuella behov kan medföra att det finns utgifter som tillkommer utöver grundkostnaden. Exempel på sådana kostnader är bl.a. glasögon.

Av handlingarna i målet framgår att det aktuella familjehemmet erhållit omkostnadsersättning för den aktuella ersättningsperioden. Det framgår

även att det aktuella barnet erhållit dagersättning och särskilt bidrag till kläder och skor under perioden. Till den del de återsökta kostnaderna inte ersätts genom omkostnadsersättningen har barnet möjlighet att ansöka om särskilt bidrag enligt LMA. Kostnader som kan utgå som särskilt bidrag kan inte samtidigt anses utgöra kostnader för vård som ges med stöd av socialtjänstlagen. Kostnaderna kan därför inte heller återsökas av kommunen. Överklagandet ska därför bifallas.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B (formulär 1).

Kammarrättslagmannen (ordförande), kammarrättsrådet
och tf. kammarrättsassessorn (referent) har
deltagit i avgörandet.

Föredragande: föredragande juristen /

**FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I VÄXJÖ****DOM**
2017-03-16
Meddelad i VäxjöMål nr
596-16**KLAGANDE**Socialnämnden i Ronneby kommun
372 80 Ronneby**MOTPART**Migrationsverket
Mottagningsenheten i Alvesta
Box 98
342 21 Alvesta**ÖVERKLAGAT BESLUT**

Migrationsverkets beslut den 29 januari 2016, diariennr. 7.3.3-2014-53643

SAKEN

Ersättning enligt förordning (2002:1118) om statlig ersättning för asylsökande m.fl. (asylersättningsförordningen)

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten ändrar Migrationsverkets beslut på så sätt att Ronneby kommun beviljas ersättning med ytterligare 18 937 kr.

Postadress
Box 42
351 03 Växjö**Besöksadress**
Kungsgatan 8**Telefon**
0470-56 02 00
E-post: forvaltningsrattenivaxjo@dom.se
www.forvaltningsrattenivaxjo.domstol.se**Telefax**
0470-255 02**Expeditionstid**
måndag–fredag
08:00-16:00

YRKANDEN M.M.

Genom det överklagade beslutet beviljade Migrationsverket Socialnämnden i Ronneby kommun ersättning enligt 7 § asylersättningsförordningen för vård och boende avseende A.S. med ett belopp om 37 120 kronor. Migrationsverket avslog dock socialnämndens ansökan om ersättning för kostnader för möbler, släphyra, kläder, glasögon, telefon, cykel och hjälm med ett belopp om 18 937 kronor under perioden den 6 augusti-30 september 2014. Som skäl för beslutet angav Migrationsverket bl.a. följande. De aktuella kostnaderna kan inte ersättas med stöd av 7 § asylersättningsförordningen. Asylsökande ensamkommande barn omfattas av lagen (1994:137) om mottagande av asylsökande m.fl. (LMA). Den som omfattas av denna lag har inte rätt till bistånd enligt 4 kap. 1 § socialtjänstlagen (2001:453) för förmåner av motsvarande karaktär. Migrationsverket betalar enligt 5 och 7 §§ förordningen (1994:361) om mottagande av asylsökande m.fl. ut dels dagsättning, dels särskilt bidrag som uppstår på grund av särskilda behov.

Socialnämnden överklagar Migrationsverkets beslut och yrkar att Migrationsverket ska bevilja ytterligare ersättning för kostnader avseende möbler, släphyra, kläder, glasögon, telefon, cykel och hjälm med ett belopp om 18 937 kronor för perioden den 6 augusti-30 september 2014. A.S. anvisades som ensamkommande barn till Ronneby kommun den 6 augusti 2014 och placerades först tillfälligt i ett familjehem till och med den 11 augusti 2014. Därefter placerades han i ett annat familjehem till och med den 14 oktober 2014. Socialnämnden har ansökt om ersättning för samtliga kostnader för vård och boende som kommunen haft för A.S. familjehemsplaceringar under perioden den 6 augusti-14 oktober 2014. Socialnämnden har under denna period haft kostnader för arvode till familjehem och omkostnadsersättning med schablonbelopp med 37 120 kronor, för vilka Migrationsverket beviljat ersättning. För samma period har socialnämnden haft kostnader för omkostnadsersättning till familjehem för specifika kostnader

för t.ex. möbler, kläder, glasögon, cykel, telefon m.m. Dessa pengar har utbetalats till familjehemmet för familjehemmets omkostnader för det placerade barnet och är inget bistånd som gått direkt till A.S. Enligt socialnämndens uppfattning är samtliga kostnader som betalas till ett familjehem för vården av ett placerat barn att betrakta som kostnader för vård i ett annat hem. Den omkostnadsersättning som betalas till familjehemmet som ett schablonbelopp och som enligt Migrationsverkets beslut berättigar till ersättning enligt 7 § asylersättningsförordningen avser även den förmåner av motsvarande karaktär som LMA, t.ex. mat och kläder. Det kan enligt socialnämndens uppfattning inte vara formen för utbetalning av omkostnadsersättning som avgör om kostnaden omfattas av 7 § asylersättningsförordningen. Till stöd för sitt överklagande åberopar socialnämnden Högsta förvaltningsdomstolens avgöranden den 23 april 2013 i mål nr 3303-12, 3304-12, 3308-12 och 3309-12.

Migrationsverket vidhåller sitt beslut.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

I asylersättningsförordningen ges bestämmelser om kommuners och landstings rätt till statlig ersättning för vissa kostnader för asylsökande och vissa andra utlänningar (1 §).

Enligt 7 § asylersättningsförordningen har en kommun rätt till ersättning för kostnader för vård av barn under 18 år i ett annat hem än barnets eget, om barnet omfattas av 1 § första stycket LMA. Ersättning lämnas för vård som ges med stöd av socialtjänstlagen eller lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga (LVU) under den tid som barnets ansökan om uppehållstillstånd prövas. Ersättning lämnas också för vård av den som har fyllt 18 men inte 21 år, om vården påbörjats före 18 års ålder.

Förvaltningsrätten gör följande bedömning.

Av utredningen i målet framgår att barnet A.S. under perioden den 6 augusti – 30 september 2014 varit placerad i två olika familjehem, vilka kommunen lämnat arvode samt omkostnadsersättning för att ta emot A.S. Migrationsverket har ansett att A.S. omfattas av 1 § LMA. Det saknas anledning att göra någon annan bedömning. Av 7 § asylersättningsförordningen framgår inte annat än att det är hela den kostnad, som kommunen haft för vård i familjehem, som ska ersättas. Migrationsverket har varken ifrågasatt nödvändigheten av de kostnader kommunen sökt ersättning för eller det begärda beloppet i sig. De kostnader som Ronneby kommun ansökt om ersättning för framstår enligt förvaltningsrättens mening som nödvändiga för att bereda A.S. en god vård vilket innebär att de är sådana faktiska kostnader för vård som en kommun har rätt till ersättning för enligt 7 § asylersättningsförordningen. Överklagandet bör därför bifallas.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 1 (DV 3109/1D)

rådman

Föredragande:

HUR MAN ÖVERKLAGAR - PRÖVNINGSTILLSTÅND

Den som vill överklaga förvaltningsrättens beslut ska skriva till Kammarrätten i Jönköping.

Skrivelsen ska dock skickas eller lämnas till förvaltningsrätten.

För att kammarrätten ska kunna ta upp Ert överklagande måste Er skrivelse ha kommit in till förvaltningsrätten **inom tre veckor** från den dag då Ni fick del av domen/beslutet. Om beslutet har meddelats vid en muntlig förhandling, eller det vid en sådan förhandling har angetts när beslutet kommer att meddelas, ska dock överklagandet ha kommit in inom tre veckor från den dag domstolens beslut meddelades. Om sista dagen för överklagande infaller på lördag, söndag eller helgdag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton räcker det att besvärshandlingen kommer in nästa vardag.

Om klaganden är en part som företräder det allmänna, ska överklagandet alltid ha kommit in inom tre veckor från den dag beslut meddelades.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i kammarrätten fordras att **prövningstillstånd** meddelas. Kammarrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som förvaltningsrätten har kommit till,
2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som förvaltningsrätten har kommit till,
3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller
4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd inte meddelas står förvaltningsrättens beslut fast. Det är därför viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till kammarrätten varför man anser att prövningstillstånd bör meddelas.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla

1. Klagandens person-/organisationsnummer, postadress, e-postadress och telefonnummer till bostaden och mobiltelefon. Adress och telefonnummer till klagandens arbetsplats ska också anges samt eventuell annan adress där klaganden kan nås för delgivning. Om dessa uppgifter har lämnats tidigare i målet – och om de fortfarande är aktuella – behöver de inte uppges igen. Om klaganden anlitar ombud, ska ombudets namn, postadress, e-postadress, telefonnummer till arbetsplatsen och mobiltelefonnummer anges. Om någon person- eller adressuppgift ändras, ska ändringen utan dröjsmål anmälas till kammarrätten.
2. den dom/beslut som överklagas med uppgift om förvaltningsrättens namn, målnummer samt dagen för beslutet,
3. de skäl som klaganden anger till stöd för en begäran om prövningstillstånd,
4. den ändring av förvaltningsrättens dom/beslut som klaganden vill få till stånd,
5. de bevis som klaganden vill åberopa och vad han/hon vill styrka med varje särskilt bevis.

Adressen till förvaltningsrätten framgår av domen/beslutet.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Den som vill överklaga kammarrättens avgörande ska skriva till Högsta förvaltningsdomstolen. Skrivelsen ställs alltså till Högsta förvaltningsdomstolen *men ska skickas eller lämnas till kammarrätten*.

Överklagandet ska ha kommit in till kammarrätten *inom tre veckor* från den dag då klaganden fick del av beslutet. Om beslutet har meddelats vid en muntlig förhandling, eller det vid en sådan förhandling har angetts när beslutet kommer att meddelas, ska dock överklagandet ha kommit in inom tre veckor från den dag domstolens beslut meddelades. Tiden för överklagande för det allmänna räknas dock från den dag beslutet meddelades.

Om sista dagen för överklagande infaller på en lördag, söndag eller helgdag, midsommar-, jul- eller nyårsafton, räcker det att skrivelsen kommer in nästa vardag.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i Högsta förvaltningsdomstolen krävs att *prövningstillstånd* meddelas. Högsta förvaltningsdomstolen lämnar prövningstillstånd om det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas eller om det finns synnerliga skäl till sådan prövning, såsom att det finns grund för resning eller att målets utgång i kammarrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.

Om prövningstillstånd inte meddelas står kammarrättens beslut fast. Det är därför viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till Högsta förvaltningsdomstolen varför man anser att prövningstillstånd bör meddelas.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla följande uppgifter;

1. den klagandes namn, person-/organisationsnummer, postadress, e-postadress och telefonnummer till bostaden och mobiltelefon. Dessutom ska adress och telefonnummer till arbetsplatsen och eventuell annan plats där klaganden kan nås för delgivning lämnas om dessa uppgifter inte tidigare uppgetts i målet. Om klaganden anlitar ombud, ska ombudets namn, postadress, e-postadress, telefonnummer till arbetsplatsen och mobiltelefonnummer anges. Om någon person- eller adressuppgift ändras är det viktigt att anmälan snarast görs till Högsta förvaltningsdomstolen
2. det beslut som överklagas med uppgift om kammarrättens namn, målnummer samt dagen för beslutet
3. de skäl som klaganden vill åberopa för sin begäran om att få prövningstillstånd
4. den ändring av kammarrättens beslut som klaganden vill få till stånd och skälen för detta
5. de bevis som klaganden vill åberopa och vad han/hon vill styrka med varje särskilt bevis.